

Република Србија
МИНИСТАРСТВО ГРАЂЕВИНАРСТВА,
САОБРАЋАЈА И ИНФРАСТРУКТУРЕ

Број: 340-06-067/2020-18
Датум: 28.5.2020. године
Немањина 22 – 26, Београд

**МИШЉЕЊЕ О ПРИМЕНИ ПОЈЕДИНИХ ОДРЕДАБА ЗАКОНА О
БЕЗБЕДНОСТИ У ЖЕЛЕЗНИЧКОМ САОБРАЋАЈУ
(„Сл. Гласник РС” број 41/18)
- примена члана 56. –**

Имајући у виду да је примена овог члана изазвала у пракси одређене недоумице, на захтев заинтересованог привредног друштва а поступајући у складу са одредбама члана 80. Закона о државној управи („Службени гласник” бр. 9/05, 101/07, 95/10, 99/14, 47/18 и 30/18 - др. закон), Министарство грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре даје следеће мишљење:

Члан 56. Закона о безбедности у железничком саобраћају гласи:

„Радионице за одржавање возила

Члан 56.

Дирекција прописује услове које морају испуњавати радионице за одржавање возила.

Сертификат о испуњености услова из става 1. овог члана издаје Дирекција у форми решења, са роком важења од пет година.

Дирекција додељује ознаку радионици за одржавање возила у сертификату из става 2. овог члана.

Решење о издавању, односно о одбијању издавања сертификата о испуњености услова за радионице за одржавање возила коначно је у управном поступку и против њега се може покренути спор пред Управним судом.

За издавање сертификата из става 2. овог члана плаћа се такса.

Висина таксе из става 5. овог члана утврђује се законом којим се уређују републичке административне таксе.

О издатим сертификатима из става 2. овог члана Дирекција води евиденцију која садржи:

- 1) назив правног лица коме је издат сертификат;
- 2) серије железничких возила на које се сертификат односи;

3) специјализацију радионица за одржавање подсистема, склопова, уређаја и опреме од посебног значаја за безбедност железничког саобраћаја;

4) датум издавања сертификата.

Радионице за одржавање теретних кола које су сертифициране у складу са прописом из члана 54. став 1. овог закона за функцију извршења одржавања, не морају поседовати и сертификат из става 2. овог члана.

Дирекција је дужна да после издавања сертификата из става 2. овог члана врши периодичне провере да ли носилац сертификата и даље испуњава услове из става 1. овог члана.

Ако Дирекција провером из става 9. овог члана утврди да носилац сертификата из става 2. овог члана више не испуњава услове за сертификацију, решењем одузима сертификат, наводећи разлоге за своју одлуку.

Решење о одузимању сертификата из става 2. овог члана коначно је у управном поступку и против њега се може покренути спор пред Управним судом.”

Ставом 1. предметног члана предвиђено је да Дирекција за железнице прописује услове које морају испуњавати радионице за одржавање возила. У складу са тим, а на основу члана 15. став 2. Закона о државној управи који гласи: „Правилником се разрађују поједине одредбе закона или прописа Владе” - Правилником о условима које морају испуњавати радионице за одржавање железничких возила („Службени гласник РС“, број 104/16) у члану 2. су системом позитивне енумерације наведени сви услови које мора да испуни радионица за одржавање железничких возила.

Законодавац је искористио могућност да се норма која је законом дефинисана даље разрађује подзаконским актима. У конкретном случају, законодавац је предвидео постојање радионица за одржавање возила и њихову обавезну сертификацију Правилником о условима које морају испуњавати радионице за одржавање железничких возила и детаљно је регулисао које услове мора да испуни радионица за одржавање, док је Правилником о одржавању железничких возила („Службени гласник РС”, бр. 101/15, 24/16 и 36/17) утврђено шта тачно подразумева одржавање.

Тумачење подносиоца захтева да се по његовом мишљењу редовни преглед П1 и одржавање возила може вршити од стране запослених у радионицама које нису сертифициране, посебно када се узме у обзир да ти прегледи и оправке нису већег обима је у супротности се чланом 55. став 1. Закона о безбедности у железничком саобраћају који гласи: „Возила се морају одржавати у стању које осигурава безбедан железнички саобраћај.”

Имајући у виду значај безбедног одвијања железничког саобраћаја пре свега у смислу заштите живота и здравља људи и имовине, произвољно тумачење законских одредаба могло би имати значајне негативне последице. Управо да би се избегла произвољна тумачења – прецизно је наведено које услове мора да испуни радионица, и шта подразумева одржавање железничких возила. Посебно треба истаћи опасност утврђивања степена озбиљности неке оправке или подвођење неке интервенције под редовно одржавање од стране нестручног или лица које није на законом одређен начин квалификовано за такву процену.

Јасна је и недвосмислена интенција законодавца. Члан 56. Закона о безбедности у железничком саобраћају носи назив „Радионице за одржавање железничких возила” – да је хтео да нагласи значај, направи разлику или издвоји одређену врсту одржавања – свакако би то учинио или у називу члана или искључивањем примене члана на одређену врсту одржавања. С обзиром на претходно наведено, несумњиво је да су радионице неопходне за свако одржавање железничких возила. Поред тога, у члану 56. став 8. Закона о безбедности у железничком саобраћају предвиђено је: „Радионице за

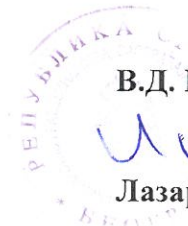
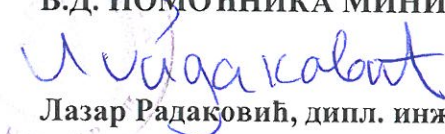
одржавање теретних кола које су сертификоване у складу са прописом из члана 54. став 1. овог закона за функцију извршења одржавања, не морају поседовати и сертификат из става 2. овог члана.”. Законодавац је експлицитно издвојио радионице за одржавање за које није потребан сертификат предвиђен у члану 56. став 2. Закона о безбедности у железничком саобраћају – да је сматрао да за још неке радионице није потребан спорни сертификат, свакако би то у овом члану било наведено. Посебно треба нагласити да су и те радионице за које није потребан сертификат предвиђен чланом 56. став 2. овог закона изузете од обавезе сертификације искључиво јер су сертификоване по другом основу – тако да се обавезност сертификације радионица не доводи у питање.

Наравно, закон предвиђа и могућност закључивања уговора са сертификованом радионицом за обављање послова одржавања уколико заинтересовано правно лице нема радионицу или има радионицу која не испуњава услове за сертификацију.

Имајући у виду наведено, сходно члану 53. став 8. предметног закона уколико лице задужено за одржавање врши одржавање возних средстава само, исто мора поседовати радионицу која има сертификат сходно члану 56. овог закона.

На основу свега претходно наведеног у вези са тумачењем члана 56. Закона о безбедности у железничком саобраћају, јасно је да је за безбедно и несметано одвијање железничког саобраћаја неопходно да се све радње које се у складу са Правилником о одржавању железничких возила сматрају одржавањем морају обављати у радионицама сертификованим под условима предвиђеним у Правилнику о условима које морају испуњавати радионице за одржавање железничких возила.

С поштовањем,

В.Д. ПОМОЋНИКА МИНИСТРА

Лазар Радаковић, дипл. инж. саоб.